

Meditim Refugjati

Kanë kaluar shumë kohë, qysh atëherë ku u shqyen gardhet e sinorëve dhe ne shqiptarët morëm udhën e mërgimit. E dinim mire hartën e botes. Dhe udhët që të shpien për atje, i dinim. Prandaj rendë m e puthë m horizontet për ti mbyllur portën mjerimit. Në ikjen e madhe, drejt së panjohurës, na udhëhiqte shpresa. . . . . Shpresa për një jetë më të mirë si të gjithë kombet e Evropës.

Besonim që do të ktheheshim shpejt, shumë shpejtë, që të ribënim vendin tonë. Malet e detet mbanin pjesën e tyre nga jetët tona. Dhe nuk ishte pakë ajo pjesë. Varrezat e truallit çuditërisht shtoheshin me orë. Varre të mbuluar dhe varra të pa mbuluar. Varret e mbuluar mbusheshin me lule. Varret e hapura e të pa mbuluar mbusheshin me lot. Në mes të varrezave, varrëhimsit, që nuk kishin kohë as të ndiznin cigaren. Dhe vitet shkuan.

Rrjedhën e tyre nuk e ndalon njerëzimi. Po gjurmët i lënë, sido që të jenë ato, të mira apo të këqija. Dhe neve, si fatkeq që jemi, na lanë shumë plagë. Ëndrra e pasurimit të shpejtë u venit. Punojmë e gjë në torbë nuk kemi. Malli, si gurë i rëndë mulliri, na shkërmoq gjirin. Punojmë për të tjerët dhe ligjërojmë me vete si asnjëherë vargjet e Çajupit tonë të madh. Dhe ikim!. . . . .

Askush nuk na e di numrin sa jemi nëpër botë. Udhëtojë nëpër botë dhe gjithandej dëgjojë gjuhën time.

Sa jemi?! . . . . .

E kur të ikurve na u mbush mendja të ktheheshim prapë, ndodhi gjëma e 97-ës. U vramë e u premë. Me kë luftuam? Me veten! Po nga vetja nuk shpëton dot. Dhe ne gjetëm rrugën më të shkurtër, vramë veten.

Dhe ikim!. . .

Dhe që ikëm ku vajtëm? Lugën e floririt që do të hanim na e kanë rrëmbyer kombet e tjerë përpara nesh. Evropa qytetërimin e ka për vete. Ne duhet të bëjmë qytetërim tonë. Ta ribëjmë se atje e kemi patur nga lashtësia.

C, të bëmë o Perëndi?! . . .

As dokumenta qëndrimi legal nuk bëjmë dot. Mblidhen e ç'mblidhen parlamente e qeveri, por ne akoma mbetemi në polici. Edhe pse jemi bërë tani shumëvjeçarë mërgimtarë, prapë na ngarkojnë në furgona e na shkarkojnë në kufi. Dhe prapë rivimë. Rivimë edhe pse na kushton qindra-mijra të paguajmë hajdutërinë shtetërore.

Dhe unë meditojë. . .

Dhe arkivolët e kuqë udhëtojnë drejtë Shqipërisë duke shtuar rrobazezat.

Dhe unë meditojë. . . . .

Meditojë, unë refugjati, ndërsa loti ka kohë që është rrokullisur nga qerpiku dhe është thërmuar në gjirin tim në mijra mikrolotë, në mijra meditime.

Qindramijra meditime. . . . .